

ВІДГУК

кандидата педагогічних наук Лісової Наталії Іванівни
на дисертаційну роботу Ісаєнка Олександра Васильовича
«Управління правовим захистом результатів інтелектуальної діяльності
науково-педагогічних працівників післядипломної педагогічної освіти»,
подану до захисту на здобуття наукового ступеня кандидата педагогічних
наук за спеціальністю 13.00.06 – теорія і методика управління освітою

Інтелектуальна діяльність на сучасному етапі є невичерпним джерелом та рушійною силою економічного й культурного розвитку суспільства. Забезпечення правової охорони інтелектуальної власності є необхідною умовою успішного розвитку будь-якої країни, громадянина – носія інтелектуальної власності, зокрема науково-педагогічного працівника. Якщо порушуються його права на інтелектуальну власність, тоді набуває неабиякої значимості управління правовим захистом результатів інтелектуальної діяльності.

Дослідження Олександра Васильовича Ісаєнка є актуальним і обумовлено кількома важливими аспектами. По-перше, дослідження управління правовим захистом результатів інтелектуальної діяльності науково-педагогічних працівників післядипломної педагогічної освіти не знайшло належного відображення в педагогічній теорії та практиці. По-друге, потреба в правовому захисті результатів інтелектуальної діяльності науково-педагогічних працівників підсилюється розвитком післядипломної педагогічної освіти в умовах формування загальноєвропейського освітнього простору та суспільно-ринкових відносин. По-третє, виникла необхідність в теоретичному обґрунтуванні організаційно-правових і педагогічних умов формування правової культури науково-педагогічних працівників післядипломної педагогічної освіти щодо ефективного захисту прав на результати інтелектуальної діяльності як об'єктів прав інтелектуальної власності. Тому мета дослідження полягає насамперед в науковому обґрунтуванні та експериментальній перевірці системи управління правовим захистом результатів інтелектуальної діяльності науково-педагогічних

працівників післядипломної педагогічної освіти для вдосконалення механізму управління цим захистом.

Це, у свою чергу, посилює увагу дисертанта до нормативно-правового забезпечення захисту результатів інтелектуальної діяльності науково-педагогічних працівників післядипломної педагогічної освіти та здійснення ретроспективного аналізу становлення інтелектуальної власності як результату інтелектуально-творчої діяльності в різних наукових школах, визначення суттєвих ознак управління правовим захистом результатів такої діяльності.

Науковою новизною дисертації є питання теорії управління правовим захистом результатів інтелектуальної діяльності науково-педагогічних працівників післядипломної педагогічної освіти. У першому розділі автором ґрунтовно висвітлено результати дослідження стану нормативно-правового забезпечення правового захисту результатів інтелектуальної діяльності науково-педагогічних працівників післядипломної педагогічної освіти, а також стану вивчення визначеної проблеми в педагогічній науці. Варто зазначити, що у цьому ж розділі дослідником вдало охарактеризовано концептуальні основи досліджуваної проблеми, звернено особливу увагу на організаційно-правові й педагогічні умови управління у сфері правового захисту результатів інтелектуальної діяльності науково-педагогічних працівників, компетентно розкрито поняття «інтелектуальна власність», «об'єкт інтелектуальної власності», «захист прав» і «охорона прав», «науково-педагогічна діяльність», «правовий захист результатів інтелектуальної діяльності науково-педагогічних працівників», «правова культура науково-педагогічних працівників» (с. 38-54).

Важливим аспектом дослідження є ретроспективний аналіз становлення інтелектуальної власності як результату інтелектуально-творчої діяльності, зокрема дослідження цього явища вітчизняними та зарубіжними вченими різних наукових шкіл, який подано автором у другому розділі дисертації (с.58-69), а також зосереджено увагу на обґрунтуванні ознак

управління правовим захистом результатів інтелектуальної діяльності. Акцент зроблено на формування інтелектуальної еліти країни, частиною якої є науково-педагогічні працівники післядипломної педагогічної освіти, на потребу у створенні надійного та ефективного правового захисту результатів їхньої діяльності. Дослідник доречно висвітлив актуальність питання управління правовим захистом. Він відзначив, що в останні роки збільшилося публікацій з означеної проблеми, здійснено розкриття правової природи інтелектуальної власності як результату інтелектуальної діяльності, визначено необхідність проведення змін у відносинах власності, зокрема інтелектуальної (с.71- 84). Автором у цьому ж розділі також науково обґрунтовано систему управління правовим захистом результатів інтелектуальної діяльності науково-педагогічних працівників, уміло розкрито організаційно-правові й педагогічні умови її реалізації в закладах післядипломної педагогічної освіти, що є одним із важливих завдань дослідження.

Аналіз третього розділу показав, що Олександром Васильовичем обрана система методів дослідження є цілком виправданою, що, у свою чергу, дало можливість відстежити рівень правової культури слухачів навчальних закладів післядипломної освіти (с.149-158). Крім того, автором дослідження розроблено й впроваджено навчально-методичний комплекс «Формування готовності науково-педагогічних працівників до захисту прав інтелектуальної власності», що є однією з умов формування правової культури як для працюючих науково-педагогічних працівників післядипломної педагогічної освіти, так і для тих, які мають системно підвищувати рівень правової культури в цих закладах.

Поряд із вище викладеним, вважаємо за доцільне висловити деякі побажання:

1. Аналізуючи чинне законодавство щодо правовідносин у сфері інтелектуальної власності в Україні, автор зазначає, що деякі нормативно-правові акти носять декларативний характер і містять окремі суперечливі

положення. При цьому він не розкриває суті суперечливості положень, що ускладнює їх практичну реалізацію. Бажано було б певні положення виокремити, показати суть розбіжностей (с.17).

2. З'ясовуючи проблеми дослідження організаційно-правового врегулювання інтелектуальної сфери, автор посилається на поняття «проблеми», що гальмують ефективний інноваційний розвиток післядипломної педагогічної освіти, проте самі проблеми не називає і не розкриває їх суті (с.28).

3. Подаючи поняття «інтелектуально-творча діяльність науково-педагогічних працівників» та принципи ІТД, бажано було б навести приклади принципів, які розроблені іншими науковцями (с.33).

4. Не зовсім вдало автором використано поняття «надійність» у значенні «ефективність» (с.30) при використанні прав на охорону інтелектуальної власності, зокрема технологій управління правовим захистом результатів інтелектуальної діяльності науково-педагогічних працівників післядипломної педагогічної освіти.

5. Розкриваючи складову змісту інтелектуальної діяльності науково-педагогічних працівників, автор на с.49 вживає словосполучення «достатній рівень знань» правової культури для складової змісту інтелектуальної діяльності науково-педагогічних працівників замість «необхідний рівень знань».

Наведені вище зауваження не заперечують основних положень дисертації Олександра Васильовича Ісаєнка і не применшують її значення. Достовірність результатів дослідження та аргументованість наукових положень відповідає поставленій меті й завданням дисертаційної роботи.

Результати дослідження опубліковано в 12 публікаціях, зокрема в 5 статтях у фахових журналах і збірниках наукових праць, 1 статті в наукометричному виданні, тезах 4 доповідей у збірниках матеріалів наукових конференцій, 2 науково-методичних посібниках.

Представлена кандидатська дисертація є самостійним і структурно завершеним дослідженням. Крім теоретичного значення, дисертація О.В.Ісаєнка має практичне спрямування, оскільки у ній узагальнено актуальний матеріал, який може збагатити навчальну лектуру обласних інститутів післядипломної освіти, вищих педагогічних навчальних закладів і стимулюватиме подальшу роботу дослідників правового захисту результатів інтелектуальної діяльності науково-педагогічних працівників післядипломної педагогічної освіти.

Маємо підстави вважати, що актуальність, наукова новизна та практична значущість дисертаційної роботи на тему «Управління правовим захистом результатів інтелектуальної діяльності науково-педагогічних працівників післядипломної педагогічної освіти» відповідає вимогам пп. 9, 11-13 «Порядку присудження наукових ступенів», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24.07.2013 р. № 567 (зі змінами, внесеними згідно з постановами КМ за № 656 від 19.08.2015 р. та за № 1159 від 30.12.2015 р.), а її автор – Ісаєнко Олександр Васильович – заслуговує на присудження наукового ступеня кандидата педагогічних наук зі спеціальності 13.00.06 – теорія і методика управління освітою.

Офіційний опонент:
кандидат педагогічних наук,
проректор з питань зовнішнього
незалежного оцінювання і моніторингу якості освіти
Черкаського обласного інституту післядипломної освіти

Н. І. Лісова

Підпис *Н.І. Лісова*
ЗАСВІДЧУЮ
НАЧ. ВІДДІЛУ КАДРІВ
ВГ ВОЛОШИНА